

δικο του παληού καιρού, και που κάποτε ξεμπαρκάρησε κι' επάτησε στη στερηιά χαρτζηλικωμένος. Έφαντάσθηκε πώς είνε σπογγέμπορος, έτύπωσε επισκεπτήρια με γαλλικούς χαρακτήρας και έγραψε κάτω από το όνομά του μια λέξι που την έδημιούργησε μοναχός του... S p o n g e m b o r ! Τί ήθελε να πη μ' αυτό; Τίποτε. Μά και μήπως τόν έμελλε; Αυτό το επισκεπτήριο το έχω φυλαγμένο.

Έγνώρισα πολλούς, που εξώδευσαν τη ζωή των εις το να ιδρύουν συλλόγους, που επεδίωκαν σκοπούς, από τους οποίους αυτοί ησαν έντελώς άθωοι. Οί σύλλογοι έναυαγούσαν, αυτοί όμως ίδρουν άλλους και έτσι ησαν πάντοτε κατακουρασμένοι και... ένδοξοι, αφού ο Τύπος ώμίλει περί αυτών. Θυμούμαι κάποιον που έζησε και απέθανε και τόν ένθυμούνται ακόμη με τόνομα:

«Ο Γιάννης ο σύλλογος».

«Όσο για τους γράφοντας, ας μη λέμε τίποτε. Ο Έμμανουήλ Ροΐδης, κουρασμένος κάποτε από τας γνωριμίας Έλλήνων γραφόντων, είπε το άθνατον:

— «Όλοι οί Έλληνες γράφουν.»

Από το συνταγολόγιον όμως αυτό, το τόσο εύκολον, έπροκαλούσε ιδιαίτερον ένδιαφέρον τών ανθρώπων αυτών ή δημοσιογραφία, που την έθεωρούσαν άληθινό παράδεισο.

Το κεφάλι των εφούντωνε από την ιδέα ότι με τόν τίτλον του δημοσιογράφου θα ήμπορούν να καταπιάνωνται παντού: εισιτήρια θεάτρων, έορτάς, ταξίδια, προνόμια τι άλλο ήθελαν; Μά δεν ήξεραν τά τρία κακά της μοίρας των από γράμματα τι τους έμελλε; Ο άντικειμενικός σκοπός, δηλαδή το ψαχνό, ήταν να πάρουν μια θέσι στο τραπέζι μας, να πηγαινουν στην Άστυνομία για το δελτίο, να το μεταφέρουν στον κύκλο μας, ιδρωμένοι από τόν κόπο, να το αντιγράψουν, να σκαλίζουν στο χαρτί χωρίς να γράφουν τίποτε και να κρατούν ένα καρνέ για να γράφουν σημειώσεις.

Οί πιό παλιοί τους έχρειάζοντο για να γλυτώνουν από το ποδοκοπι της άστυνομίας και τών άλλων υπηρεσιών: τά σκαλοπάτια της Άστυνομίας για το δελτίον, το βιβλίο του Υγειονομείου, και κάτι παρόμοια, είχαν μεταθίβασθί σ' αυτούς τους έθελοντάς.

Και έτσι έπίστευαν και αυτοί πώς είνε δημοσιογράφοι, και οί δημοσιογράφοι δεν είχαν το μπελά να τρέχουν και να ιδρώνουν, για να γυρεύουν φύλλους σ' άχυρα.

Ο Ζιώγας ήταν ο μεγαλύτερος προαγωγός αυτών τών φωστήρων. Για να τραβά ραχατλίδικα τόν ναργιλέ του, έμάζευε κοντά του όλους αυτούς τους νεοσσούς και τους έστελλε εις όλα τά σημεία του όρίζοντος προς εύρεσιν ειδήσεων. Κι' έκαμάρνε που τους είχε όλη την ήμέρα κοντά του. Ο Βελονάκης, έξυπνότερος, δεν έφαινετο μόν ότι τους μαζεύει, έπωφελείτο όμως αυτής της άδυναμίας των. Έμένα μ' έκύτταζαν σαν μεγαθήριο, επειδή τους έλεγα ότι δεν κάνουν γι' αυτή τη δουλειά και θα κάμουν καλά να τά παρατήσουν και να καταπιαστούν μ' άλλο επάγγελμα.

Ένα πρωί μου ήλθε στη «Σφαίρα» ένας νέος με συστατικό γράμμα ένός φίλου μου.

— Σ' άρέσει ή δημοσιογραφία; είπα στο νέο. Έτσι μου γράφει ο φίλος μου.

— Πολύ, και θέλω να γράφω δωρεάν όσο να μάθω, μ' άποκρίθηκε.

— Θα φροντίξης να θρίσκης τας ειδήσεις μόνος σου και δεν θα κάνης ανταλλαγή με τους ρεπόρτερ τών άλλων έφημερίδων.

— Μάλιστα, μου άπήντησε. Μείνετε ήσυχος. Έγώ θα συνεργάζω μαι μόνος μου και θα φέρνω πάντοτε σπαρταριστά νέα.

Δεν έχρειάζοντο περισσότερα για να τόν καταλάβω, αλλά για να μη δυσαρεστήσω τόν φίλο μου, τόν έκράτησα για λίγο καιρό και αφού τόν έφωδίασα με εισιτήριο του «Απόλλωνος» διαρκές και του Διονυσιάδη κατά δόσεις, τόν έστελλα έξω να μου συγκεντρώση ειδήσεις.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Συνέχεια.

ΑΓΓ. Α. ΚΟΣΜΗΣ

ΓΝΩΜΕΣ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ, ΤΗ ΖΩΗ

Η Άφροδίτη, ο κάλλιστος τών άστέρων, ονομάζεται το πρωί Έωσφόρος, ίσως διότι ή γυναίκες αί τοσοούτον ωραία κατά την έναρξιν έσπερίδος, γίνονται το πρωί έκ του καμάτου, του καταρρεύσαντος ψιμυθίου και τών καταπεσόντων θοστρυχίων άσχημοι ως ο διάβολος.

Έμμ. Ροΐδης

Η φιλάρεσκος όμοιάζει με την ωραία θάλασσαν: επιφάνεια άκτινοβολούσα, άντανακλώσα του ούρανου το μειδιάμα, αλλά κρύπτουσα άχανή πυθμένα, ύπουλον ρεύμα και θάνατον.

Α. Ραγκαβής

Ο άνδρας κοπιάζει πολύ για να κατορθώση να μπη μες στην καρδιά της γυναίκος. Κι' έν τούτοις, αφού το κατορθώση, πολλές φορές αντί καρδιάς θρίσκει ή λίγα λουλούδια μαραμένα ή τίποτε.

Φλωμπέρ

Στη γυναίκα κατορθώνει κανείς πολλές φορές να επιβληθί με την άναίδεια με την κολακεία όμως ποτέ.

Δέ Λεβή

Η καρδιά δεν έχει ρυτίδες.

Φενελόν

Η αγάπη πληρώνει όλες τις θυσίες.

Άλφρ. Καπύς

Όταν δεν μπορη να παρηγορηση πειά κανείς τόν έαυτό του, αισθάνεται την ανάγκη να παρηγορη τούς άλλους.

Φρ. ντέ Κυρέλ

Η μεγαλυτέρα προσπάθεια της φίλιας δεν είνε το να δείξη τά έλαττώματά μας εις τόν φίλον μας, αλλά να τόν κάμη να δη τά δικά του.

Λά Ροσφουκώ

Κανείς φίλος δεν είνε τέλειος, όλοι έχουν τά έλαττώματά τους. Κάθε άνθρωπος είνε θάρρος εις τούς άλλους και μόνον ή αγάπη κάνει το θάρρος τούτο έλαφρό.

Λαμενναί

Η ώμορφη γυναίκα άρέσει στα μάτια, ή καλή στην καρδιά. Η μόν είνε κόσμημα, ή δε θησαυρός.

Ναπολέων 1ος

Ο φίλος είνε άδελφός, αλλά διαλεγμένος.

Αίμ. Φαγκέ

Το γρήγορο και το καλό δεν πήγανε ποτέ από τόν ίδιο δρόμο.

Πρώτα μέτρησε το θάθος του γιαλού και ύστερα πέσε να λουσθής.

Σ' ό,τι δυσκολεύεται ο διάβολος, θάζει τη γυναίκα να το κάνη.

Θέλεις να μάθης πόσο αξίζει μια λίρα; Ζήτησέ την δανεική.

Άμα πάρης πολλούς δρόμους, δεν θα φθάσης ποτέ εκεί που θέλεις.

Έκει που μπαίνει ή προίκα φεύγει ή έλευθερία.

Υψηλός δεν είνε μόνον εκείνος που μπορεί και φτάνει τά μήλα στη μηλιά, αλλά κι' αυτός που μπορεί να τά κόψη.

Ο άδελφός του διακονιάρη είνε ο τεμπέλης.

Τόν δυνατό στα χέρια και τη δικαιοσύνη, τούς πάντρεψε κρυφά ο Σατανάς.

(Ίσπανικές παροιμίες)

